

UNIUNEA EUROPEANĂ

Fondul European de Dezvoltare Regională

Regio
PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL SUD-EST

Instrumente Structurale
2014-2020

Proiecte REGIO SUD-EST 2014 - 2020

CONSERVAREA PATRIMONIULUI CULTURAL în Regiunea de Dezvoltare Sud-Est

Axa Prioritară 5: "Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural", Prioritatea de investiții 5.1: "Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural".

Agencia pentru Dezvoltare Regională
Sud-Est

Ediția I - 2017

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

www.inforegio.ro

Consolidarea, restaurarea, conservarea și punerea în valoare a Bisericii "Buna Vestire" Brăila

Proiectul **Consolidare, restaurare, conservarea și punerea în valoare a bisericii „Buna Vestire” Brăila** este implementat de către Parohia mixtă româno-elenă „Buna Vestire” Brăila.

Obiectivul general al proiectului vizează conservarea, protejarea și valorificarea patrimoniului cultural reprezentat de Biserica „Buna Vestire” (Greacă) Brăila – monument istoric clasa A de importanță națională. Obiectivele specifice ale proiectului sunt reprezentate de execuția unor ample lucrări de consolidare, restaurare, conservare și punere în valoare din punct de vedere tehnic a bisericii „Buna Vestire” Brăila, precum și punerea în valoare a monumentului istoric restaurat prin activități care vizează deschiderea către publicul larg, cum ar fi: realizarea de materiale de informare și publicitate, digitizare și introducerea în circuitul turistic local, regional și național.

Sunt prevăzute lucrări de restaurare, care au drept scop refacerea configurației, prin aducerea la starea inițială a elementelor originale, reconstituirea elementelor distruse; lucrări de consolidare, prin intervenții asupra elementelor structurale și de rezistență; lucrări de renovare a componentelor tehnice, în vederea creșterii gradului de confort și de siguranță în exploatare a construcției; lucrări de conservare, ce vizează identificarea și adoptarea măsurilor ce conduc la menținerea stării fizice și estetice a bisericii, respectiv evitarea apariției de noi degradări. Necesitatea efectuării lucrărilor de consolidare și restaurare a bisericii este justificată de faptul că, în decursul timpului, construcția originală a suportat acțiunile a mai multor cutremure.

Proiectul contribuie la creșterea turismului în Municipiul Brăila, în special a celui cultural, prin introducerea în circuitul turistic a Bisericii „Buna Vestire” – vechi lacăș de cult, expresie a multiculturalismului de care se bucură Brăila, loc de pelerinaj datorită “Izvorului Tămăduirii”. Astfel, se estimează creșterea numărului de vizitatori de la 15.000 înainte de realizarea investiției la 16.500 în termen de 5 ani de la finalizarea implementării proiectului.

Perioada de implementare a proiectului este de 41 de luni, de la data semnării contractului de finanțare, iar valoarea totală a proiectului este de aproximativ

21,9 milioane lei, din care valoarea finanțării nerambursabile este de circa 21,4 milioane lei.

Izvorul de sub Altar

Biserica "Buna Vestire" se află situată în plin centrul orașului Brăila, pe strada Călărașilor nr.3, fosta stradă Nicolae Filipescu. Biserica Greacă "Buna Vestire" din Brăila a fost construită la inițiativa comunității grecești care a cerut și primit de la domnitorul Alexandru Ioan Cuza, la 26 februarie 1863, aprobarea de a ridica din fonduri proprii o biserică. Piatra de temelie s-a pus în același an, pe 8 septembrie, iar terminarea lucrărilor și sfințirea bisericii s-au făcut în 1872.

Biserica este realizată în stil bizantin, având cupolă rotundă și planul în formă de cruce cu două turle. Se mai constată și unele influențe antice grecești și renașcentiste.

Dimensiunile clădirii sunt impresionante, ea măsurând la bază 43,40 m în lungime și 21,55 m în lățime. Intrarea în biserică se realizează printr-un pridvor care are deasupra un balcon, ambele având câte patru stâlpi de marmură albă, iar deasupra lor se găsește clopotnița, dotată cu un ceas elvețian și cu un clopot mare (1878), prin donația făcută de Gheorghis Simon. În interior, cupola centrală este în stil bizantin ea sprijinindu-se pe patru coloane din marmură albă, la care se adaugă încă opt coloane ce susțin biserica propriu-zisă. În interior există și un balcon foarte mare, în care cântă corul bisericii.

Pictura bisericii a fost realizată în ulei, în mai multe etape. Primii au fost pictați cei patru apostoli, din cupola centrală, de către pictorul Gheorghe Tătărăscu, în anul 1872. Între anii 1900 – 1902 s-a pictat altarul cu o parte din naos și arcadele mari de la est, nord și sud, de către pictorul Constantinos Livadas Liochis. Restul naosului a fost pictat de către pictorul Belizarie în anii 1945 – 1946. Catapeteasma bisericii este realizată din foiță de aur de către specialiștii aduși din Constantinopol de către comunitatea greacă.

În curtea bisericii sub sfântul altar, la 16 metri adâncime există un izvor captat într-o fântână cu ocazia realizării fundației bisericii, din care se oferă apă tămăduitoare de boli credincioșilor, cu ocazia sărbătorii "Izvorul Tămăduirii".

Restaurarea unui monument istoric din municipiul Buzău în vederea înființării Centrului Muzeal „I.C. Brătianu”

Proiectul **Restaurarea, conservarea și modernizarea imobilului situat în municipiul Buzău, B-dul. Nicolae Bălcescu nr. 40, în vederea înființării Centrului Muzeal „I.C. Brătianu”** propune restaurarea, conservarea și modernizarea unui monument istoric reprezentativ pentru patrimoniul cultural local, datat la sfârșitul secolului XIX, sub denumirea de „Fostul Spital I.C. Brătianu”.

Obiectivul general al proiectului îl constituie impulsivarea dezvoltării locale prin conservarea, protejarea și valorificarea patrimoniului cultural și a identității culturale.

Planul de dezvoltare al Centrului Muzeal aferent perioadei de implementare a proiectului are ca deziderat salvarea de la degradare a obiectivului de patrimoniu „Fostul Spital I.C. Brătianu” și menținerea unei stări de conservare optime a acestuia.

După implementarea proiectului, Centrul Muzeal „I.C. Brătianu” va fi o instituție de tip muzeal, în

subordinea Consiliului Județean Buzău, fără scop lucrativ, aflată în serviciul societății și deschisă publicului, având ca misiune: cercetarea, colecționarea de bunuri culturale, evidența, conservarea - restaurarea acestora, precum și punerea în valoare a patrimoniului istoric, cultural și arhitectural deținut. Aceste deziderate se vor realiza prin :

- instituirea unui program de vizitare permanentă cu ghidaj bilingv (română, engleză);
- expoziții cu vizitare permanentă;
- digitizarea obiectivului de patrimoniu și încărcarea materialului digitizat în biblioteca digitală a Europei, care este în același timp arhivă și muzeu (www.europeana.eu);
- editarea, tipărirea și distribuirea de materiale promoționale care vor prezenta monumentele istorice de arhitectură neoclasică din municipiul Buzău;
- proiecții permanente de film tematic.

Proiectul cu o durată de implementare de 48 de luni, începând cu 21.08.2017, are o valoare totală de peste 17,7 milioane lei, din care alocarea finan-

ciară nerambursabilă se ridică la peste 17,1 milioane lei.

Ca urmare a reabilitării obiectivului de patrimoniu se preconizează creșterea cu 8,7% a numărului de vizitatori în primul an de după implementarea

proiectului. Totodată, includerea obiectivului de patrimoniu în circuitul public după restaurare va stimula activitatea agenților economici aflați în proximitatea clădirii precum și înființarea altora noi.

Fragment din istoricul clădirii

“În anul 1895 Prefectura Județului Buzău a construit actualul local care a funcționat cu 30 de paturi până în anul 1929, când numărul paturilor a fost sporit la 60 iar ulterior la 100.

În anul 1908 spitalul trece sub administrația Direcției Generale a Serviciului Sanitar, pendinte de Ministerul de Interne, până la înființarea Ministerului Sănătății Publice sub al cărui control se găsește și astăzi.

De la înființare și până în anul 1920 spitalul a funcționat ca spital mixt iar de la această dată a fost destinat exclusiv pentru chirurgie.

În anul 1924 defunctul inginer G. Nicolescu donează spitalului suma de 20.000 lei iar dl. consilier C. A. Papadopol printr-o neobosită stăruință reușește a înzecei această sumă prin subscripție publică. Cu acest fond de peste 200.000 lei se modernizează sălile de operație înzestrându-le cu lumină electrică, mese de operație și aparate de sterilizare.

În anul 1935, sub ministeriatul d-lui dr. I. Costinescu se face renovarea și completarea spitalului prin construirea unui etaj pe partea centrală, instalarea caloriferului pentru încălzire centrală și construirea localului propriu pentru serviciul de radiologie și electroterapie, iar în subsol bucătăria, camera cazanelor pentru încălzire centrală, a generatorului de vapori sub presiune și a etuvei fixe.

Totodată spitalul este înzestrat cu o instalație perfecționată de sterilizare a materialelor și a apei, instalație funcționând cu vapori sub presiune.

Serviciul de radiologie și electroterapie ia ființă în anul 1931 prin înzestrarea cu aparate de radiodiagnostic, radioterapie, pantostat, diatermie și lampă de cuarț.

În 1936 după construirea localului propriu, acest serviciu se dezvoltă prin contopirea cu Institutul de Radiologie C. A. Papadopol care fusese înființat în 1929 prin colectă publică. Astfel mărit serviciul de radiologie și electroterapie ocupă un pavilion unde sunt în funcțiune un aparat Rontgen Gross Heliodor pentru diagnostic.

În anul 1937 se creează serviciul de consultații iar în anul 1939 se începe construirea pavilionului de consultații și locuințe pentru personal, construcție terminată în 1942.”

Fragment din istoricul acestei clădiri realizat în anul 1942 de dr. Constantin Michiu – director al Spitalului I.C. Brătianu la acea dată, document aflat în colecția Muzeului Județean de Istorie – Buzău.

Restaurarea schitului „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”- Fosta Mănăstire Berca

Proiectul **Consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a Ansamblului Schitul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” – Fosta Mănăstire Berca** este implementat de către Schitul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Berca.

Obiectivul general al proiectului îl reprezintă impulsivarea dezvoltării comunei Berca, județului Buzău și a Regiunii Sud-Est, cu accent pe creșterea importanței turismului cultural local, ca factor stimulator al dezvoltării economiei, prin activități de conservare, restaurare și menținere a patrimoniului cultural și al culturii tradiționale românești.

În cadrul proiectului se vor realiza lucrări complexe de consolidare, restaurare, reconstituire volumetrică pentru refacerea regimului de înălțime și conformarea spațială originală a celor cinci

construcții monumente istorice care compun ansamblul fosta Mănăstire Berca, cu scopul de a aduce monumentul istoric cât mai aproape de starea inițială.

Restaurarea obiectivului de patrimoniu va avea un impact pozitiv atât asupra turiștilor, prin oferirea unui obiectiv de patrimoniu cultural/ turistic - fosta mănăstire Berca – consolidat și restaurat, cât și asupra locuitorilor din județul Buzău și din localitatea Berca, care vor avea de câștigat datorită creșterii numărului de turiști în zonă.

Astfel, implementarea proiectului inițiat de Schitul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Berca va avea ca rezultat salvarea ansamblului, format din: Biserica “Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, Ruine case egumenești, Chilii, Turn clopotniță, Zid de incintă, având în vedere faptul că 4 din cele 5 edificii sunt la stadiul de ruină.

Proiectul are o valoare de peste 21,2 milioane lei, din care finanțarea nerambursabilă este de circa 20,8 milioane lei și urmează a fi implementat într-o perioadă de 39 de luni de la data semnării contractului.

Scurt istoric – Mănăstirea Berca

Ansamblul “Fostei Mănăstiri Berca” este situat pe un platou înalt, ce domină malul stâng al râului Buzău, la confluența acestuia cu râul Sărățel. Mănăstirea de la Berca a fost construită în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu, de stolnicul Mihalcea Cândescu, împreună cu soția sa, Alexandrina Cantacuzino, și cu fiii lor, Șerban, Mihalcea și Moise, la sfârșitul secolului al XVII-lea. Biserica, clopotnița și corpul de chilii datează toate din anul 1694, chiar dacă până în prezent nu a mai supraviețuit în întregime decât biserica cea mare, restul ajungând ruine.

Mănăstirea din Berca a fost zidită ca o cetate medievală, curtea centrală și biserica acesteia fiind împrejmuite de ziduri de cărămidă, asemenea așezămintelor brâncovenești. Rolul de apărare al zidurilor reiese și din grosimea lor, care se vede până astăzi. La rândul ei, clopotnița a fost folosită ca turn de observație, mai ales în timpul războaielor. Turnul de clopotniță a fost ridicat din nou, în partea sudică a bisericii, după cutremurul din 1802. În anul 1864, odată cu secularizarea, biserica mănăstirii este transformată în biserică de mir, pentru locuitorii satului Berca. Turnul de clopotniță este bombardat în 1945 de către nemți în cel de-al doilea război mondial, împreună cu întreaga incintă monahală.

Biserica actuală păstrează pictura de secol XVII

în proporție de 70-80 la sută, la fel și ușa de la intrare în biserică, broderie în lemn de stejar, al doilea monument de artă brâncovenească din țară, inscripția ctitorului, stolnicul Mihalcea Cândescu și Alexandrina Cantacuzino. Broderia în piatră, coloanele și portalul sunt de la 1694, catapeteasma este de secol XIX, pictată de Nicolae Teodorescu și Gheorghe Tatărescu.

Muzeu bisericesc, redat circuitului cultural - turistic

Proiectul **Consolidare, restaurare și punere în valoare a Muzeului Bisericesc al Eparhiei Buzăului și Vrancei fostul "Seminar Vechi"** din cadrul ansamblului Episcopiei Buzăului, derulat de Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei, se implementează în municipiul Buzău.

Prin implementarea proiectului se realizează adaptarea spațiilor interioare la funcțiunea de muzeu și includerea acestora în circuitul turistic, spații pentru expoziții permanente și temporare cu circuite de vizitare coerente, depozite, birouri, laboratoare, grupuri sanitare și garderobă.

Sunt propuse lucrări de restaurare la subsolul, parterul, etajul și mansarda clădirii. De asemenea, în cadrul proiectului, sunt prevăzute lucrări la

șarpantă și învelitoarea obiectivului. Proiectul prevede, de asemenea, și crearea de facilități pentru accesul persoanelor cu dizabilități. Se are în vedere achiziția unor echipamente de tehnologii asistive hardware și software destinate persoanelor cu dizabilități vizuale și/sau auditive care constau în implementarea unei aplicații software cu care vizitatorii interacționează prin intermediul unor tablete; prin intermediul unor senzori de proximitate se detectează poziția exactă a vizitatorilor față de un anumit exponat, urmând ca pe tabletă să ruleze o prezentare audio sau video (în limbaj mimico-gestual).

Perioada de implementare a proiectului este de 39 luni de la data semnării contractului de finanțare. Valoarea totală a investiției este de peste 21 milioane lei, din care finanțarea nerambursabilă este de circa 20 milioane lei.

Proiectul are implicații economice pozitive asupra dezvoltării municipiului Buzău, prin introducerea în circuitul economic a resurselor turistice asociate patrimoniului cultural istoric, ceea ce va duce la generarea de beneficii, prin valorificarea potențialului turistic al zonei.

Se preconizează o creștere medie anuală cu 6% a numărului de vizitatori la obiectivul de patrimoniu - Muzeul Bisericesc al Eparhiei Buzăului și Vrancei în perioada de monitorizare a proiectului.

Odată cu creșterea numărului de turiști, generată și prin implementarea proiectului inițiat de Arhi-

episcopia Buzăului și Vrancei, întreaga structură de servicii aferentă sectorului turistic se poate dezvolta atât prin apariția unor noi structuri de cazare și a unor structuri de alimentație publică, cât și a unor structuri de agrement ce pot aduce noi facilități turiștilor.

Clădirea „Chesarie Episcopul”

Muzeul Bisericesc al Eparhiei Buzăului și Vrancei, fostul Seminar Vechi, a fost înființat în 1955 și se află la intrarea în incinta Episcopiei Buzăului și Vrancei, clădirea „Chesarie Episcopul”, care reprezintă un important obiectiv – monument istoric și de arhitectură.

În perioada 1836 -1838, în care se extrăgea piatră pentru construcția fostului seminar, în Dealul Istrița (aflat lângă localitatea Pietroasele, județul Buzău), a fost descoperit faimosul Tezaur de la Pietroasele – “Cloșca cu puii de aur”. Imobilul “Seminarului vechi” a fost construit în 1838, ca urmare a înființării seminarului teologic de pe lângă Episcopia Buzăului și Vrancei, la 15 august 1836 de către Episcopul Chesarie.

Clădirea realizată în stil neoclasic poartă cu sine, în curgerea nestăvilită a timpului, un dublu mesaj istoric: originea daco-romană a poporului nostru, argumentată de existența pe peretele de est a unor basoreliefuri reprezentând capete de daci și de romani, precum și anticiparea evenimentului istoric de mare importanță națională al Unirii Principatelor Române (24 ianuarie 1859), motivate de existența stemei Moldovei (zimbrul) și a Țării Românești (vulturul) deasupra ferestrelor de la etaj.

La parterul clădirii, sunt amenajate mai multe săli; în unele se află depozitate icoane, obiecte bisericești și cărți de patrimoniu care nu au putut fi expuse, iar în altele urmează a se constitui ateliere și laboratoare pentru restaurarea și conservarea pieselor de muzeu. La etaj, pe holul impresionant de generos și în cele șapte săli, sunt expuse documente privind vechimea acestei Eparhii și pe unii dintre ierarhii ei, precum și numeroase icoane, obiecte liturgice, veșminte arhieresti, cărți bisericești și tablouri.

Consolidarea și restaurarea ansamblului bisericii „Sf. Dumitru și Sf. Împărați”

Proiectul **Consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a ansamblului bisericii „Sf. Dumitru și Sf. Împărați”** este implementat de către Parohia Stâlpur.

Ansamblul este alcătuit din trei construcții: Biserica „Sf. Dumitru și Sf. Împărați”, turn clopotniță și zidul de incintă.

Prin proiectul inițiat de către Parohia Stâlpur sunt stabilite două obiective specifice care contribuie la realizarea obiectivului general. Astfel, obiectivul specific al proiectului privind restaurarea și consolidarea celor trei construcții care formează ansamblul bisericii „Sf. Dumitru, Sf. Împărați”, este direct complementar cu obiectivul specific care

vizează valorificarea și promovarea durabilă a acestora.

În cadrul proiectului vor fi realizate lucrări complexe de consolidare, restaurare și de reparații locale și remedieri cu scopul de a aduce cele 3 construcții (monumente istorice) cât mai aproape de starea inițială.

Restaurarea obiectivului de patrimoniu din comuna Stâlpur, județul Buzău va determina o creștere a turismului rural local diversificând gama serviciilor turistice existente la acest moment, precum și la creșterea veniturilor aferente sectorului turistic, ca urmare a cheltuielilor efectuate de turiști.

Prin implementarea proiectului, atât comunitatea locală, cât și potențialii vizitatori pot beneficia de apariția structurilor de cazare turistice/agroturistice, de organizarea unor spectacole cu caracter cultural-religios, de tradiții, obiceiuri și meșteșuguri cu caracter local.

Perioada de implementare a proiectului este de 39 de luni de la data semnării contractului de finanțare, iar valoarea totală a proiectului este de aproximativ 6 milioane lei, din care valoarea finanțării nerambursabile este de aproape 5,8 milioane lei.

Ctitorie a spătarului Mihai Cantacuzino

Istoriografia de până acum consideră ansamblul ca fiind o ctitorie a spătarului Mihai Cantacuzino, realizată între anii 1689 - 1710. Monumentul istoric – Biserica “Sf. Dumitru și “Sf. Împărați” este amplasat în centrul incintei proprii, de formă dreptunghiulară, închisă cu ziduri de aproape 1,50 m înălțime.

La începutul secolului XIX, când proprietar al moșiei devenise Alexandru Ghica, biserica suferă o intervenție, având un pridvor alungit și închis. Între 1918 și 1920 este realizată o reparație cerută de faptul că, după ocupația germană care o transformase în grajd, ajunsese o ruină, reparație suportată de unul dintre cei doi proprietari: C. Angelescu și Paul Theodor.

O altă intervenție are loc între anii 1936-1937, când se consolidează structura cu elemente din beton armat. Sfințirea bisericii are loc pe 30 decembrie 1938, atunci când i se adaugă un nou hram, cel al “Sfinților Împărați Constantin și Elena”. Reparații de întreținere au avut loc periodic: în 1941, 1951, 1955, 1961, la ultima din ele fiind înlocuită învelitoare din oțel cu una din tablă galvanizată.

Având în vedere efectele cutremurelor din 1940, 1977, 1986 și 1990, structura de rezistență a ajuns grav avariata, impunându-se la sfârșitul anilor 90 o nouă intervenție. În urma amplelor studii realizate pentru intervenția majoră

începută în anul 2000, prin conceptul de consolidare – restaurare s-a hotărât păstrarea siluetei și imaginii actuale care, chiar dacă nu este cea originală, este cea sub care edificiul a intrat pe Lista Monumentelor Istorice și, mai mult decât atât, în timpul scurs până în prezent a intrat în memoria colectivă a cel puțin trei generații.

Referitor la pictura murală interioară din Biserica “Sf. Dumitru și “Sf. Împărați” au fost stabilite următoarele etape: prima pictură a fost executată în frescă la începutul secolului XVIII, a doua etapă de pictură a fost executată după anul 1802, tot în frescă sau într-o tehnică mixtă, iar ultima intervenție asupra picturii a avut loc în intervalul 1936-1938 prin mâna pictorului D. Norocea, care se păstrează până în prezent pe mari suprafețe.

Monument istoric din Galați, refăcut cu fonduri europene

Clădirea istorică a fostei Farmacii Ținc intră într-un amplu proces de restaurare și amenajare prin proiectul cu titlul: **Restaurare și amenajare Muzeul “Casa Colecțiilor” (fosta Farmacie Ținc) din Galați**, implementat de Consiliul Județean Galați.

Proiectul prevede lucrări de restaurare și de reparație: îndepărtarea igrasiei, reparare a acoperișului, jgheburilor, burlanelor, tencuielilor, a scărilor interioare și restaurarea ornamentelor deteriorate de pe fațadă. De asemenea, se vor executa lucrări și tratamente pentru înlăturarea

factorilor care pun în pericol stabilitatea construcției: hidroizolații, refacerea trotuarelor, refacerea pavimentului și a pantelor de scurgere, termoizolare.

În cadrul proiectului se va realiza o digitizare a obiectivului Muzeul “Casa Colecțiilor”, activitate care va include scanare 3D în teren, procesarea scanărilor 3D realizate în teren și realizarea unui tur virtual al Muzeului.

Bugetul total al proiectului este de peste 3,45 de milioane de lei, din care circa 3,15 milioane lei sunt fonduri europene nerambursabile, iar restul reprezintă contribuția proprie a beneficiarului. Perioada de implementare este de 39 de luni de la data semnării contractului de finanțare.

Investiția propusă va contribui la conservarea, restaurarea și valorificarea patrimoniului cultural galățean cu impact major în: creșterea numărului de vizitatori cu 10% în primul an de la implementarea proiectului, atragerea de noi tipuri de public, dezvoltarea turismului cultural și a sectoarelor economice conexe, revitalizarea și creșterea atractivității zonei cu impact economic și social prin atragerea investițiilor.

Repere în timp

Clădirea Muzeului "Casa Colecțiilor" a fost construită în 1900 și a fost sediul fostei Farmacii Ținc. Clădirea avea să fie folosită pe lângă local de farmacie, ca laborator și locuință. Imobilul, situat la intersecția străzilor Traian, Eroilor și Dr. Carnabel, se dezvoltă pe subsol, parter, etaj și mansardă. Farmacia a funcționat la parter, în timp ce la nivelele superioare a fost locuința farmacistului și spațiul alocat personalului de serviciu.

Primul proprietar Constantin Ținc și-a desfășurat activitatea profesională în Galați, din anul 1887, în cadrul Farmaciei Române, recunoscută pe plan internațional, premiată la expozițiile internaționale de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. A fost membru al Societății farmaciștilor, precum și al Consiliului de Igienă al orașului. Implicat în mișcarea politică din Galați, este ales consilier comunal și primar al orașului în 1898, 1904 - 1905 și 1914 -1917, precum și senator de Covurlui, în perioada 1907 - 1911. Ultimul proprietar al farmaciei a fost Wolf Stratman până în anul 1949, când clădirea a intrat în proprietatea statului în urma naționalizării.

Imobilul a avut destinația de farmacie până în anul 1989, când o expertiză tehnică a dispus evacuarea din motive de siguranță. Restaurarea clădirii are loc între 1994 - 2006, prin finanțarea Ministerului Culturii și Cultelor și a Consiliului Județului Galați.

În anul 2002, printr-un protocol, imobilul a fost transferat de la Consiliul Local Galați în administrarea Consiliului Județului Galați prin Muzeul de Istorie Galați. Tot în acest an, Ministerul Culturii și Cultelor a aprobat cererea de schimbare a destinației monumentului istoric din "Farmacia Ținc" în Muzeul Colecțiilor, depusă de către Consiliul Județului Galați.

Muzeul "Casa Colecțiilor" adăpostește la primul etaj expoziția permanentă "Ambient interior gălățean – sfârșitul sec. al XIX-lea – începutul sec. al XX", care înfățișează atmosfera ambientală specifică stilului de viață al elitei gălățene din perioada menționată mai sus și "Restituiri Maksay", care încearcă să recreeze atmosfera renumitului atelier al fotografilor gălățeni George și Jean Maksay, laboratorul și cabinetul foto, prin bunurile provenite din acest atelier (aparatură foto, documente personale, fotografii și clișee din sticlă, obiecte destinate tehnicii fotografice etc.). Muzeul dispune și de spații destinate expozițiilor temporare.

Amenajare Casa CUZA VODĂ din Galați

Proiectul **Consolidare, restaurare și amenajare muzeul "Casa Cuza Vodă" din Galați**, derulat de Consiliul Județean Galați este o inițiativă ce urmărește impulsivarea dezvoltării locale prin conservarea, protejarea și valorificarea patrimoniului cultural și a identității culturale.

Proiectul prevede lucrări de consolidare și restaurare clădire muzeu - refacerea pardoselii, termo-izolarea planșeului, injectarea cu lapte de ciment a fisurilor din zidărie, repararea treptelor scării, zugrăveli și vopsitorii, tencuieli.

Investițiile în asigurarea unor condiții optime de vizitare, extinderea categoriilor de servicii cultural-turistice și mediatizarea corespunzătoare a

obiectivului turistic vor determina lărgirea ariei de adresabilitate și atragerea de noi categorii de public plătit, ceea ce va aduce o majorare a încasărilor proprii din vânzarea de bilete, va determina o intensificare a activităților economice obiectivului turistic - cazări, alimentație, organizare evenimente, comerț, vânzări de suveniruri.

În urma implementării proiectului clădirea obiectivu-

lui de patrimoniu va fi consolidată, restaurată și amenajată. În primul an după finalizarea proiectului numărul de vizitatori va crește la peste 9600.

Perioada de implementare a proiectului este de 27

de luni de la data semnării contractului, iar valoarea totală a investiției este de peste 2,6 milioane lei, din care finanțarea nerambursabilă de circa 2,4 milioane lei.

Muzeul „Casa Cuza Vodă” - prima instituție muzeistică inaugurată la Galați

Muzeul „Casa Cuza Vodă” este situat pe strada Alexandru Ioan Cuza, la nr. 80 din Galați, în fosta casă părintească a lui Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România. Muzeul este un simbol cultural al județului Galați ca primă instituție muzeistică inaugurată la Galați.

Casa a fost cumpărată în 1827 de Ioan Cuza - tatăl lui Alexandru Ioan Cuza - care a fost numit, pentru o scurtă perioadă, pârcălab de Galați. În februarie 1840, Al. I. Cuza s-a stabilit și el la Galați, unde și-a început cariera de judecător. În perioada cât a fost președinte al Judecătoriei Covurlui, pârcălab al județului Covurlui și chiar în perioada domniei, cu prilejul vizitelor la Galați, Alexandru Ioan Cuza a locuit în casa părinților săi. După moartea sa, în 1873, casa intră în posesia soției și a fiilor săi până în 1884, când a fost vândută.

În 1937 clădirea a fost cumpărată în scopul de a fi restaurată și transformată în muzeu, de către Asociația „Casa Cuza Vodă”, (constituită din inițiativa unor gălățeni), din fondurile strânse prin

subscripție publică, donații și contribuția autorităților locale și centrale.

A fost inaugurată ca muzeu la 24 ianuarie 1939, la aniversarea a 80 de ani de la dubla alegere a Domnitorului Unirii, sub denumirea de Muzeul „Casa Cuza Vodă”, dată de la care funcționează fără întrerupere cu această destinație.

În prezent, clădirea muzeului este în proprietatea Consiliului Județean Galați, fiind dată în administrarea Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” din Galați, cu destinația de Muzeu.

Muzeu în clădirea fostului Tribunal Județean Vrancea

Proiectul **Consolidare, restaurare și punere în valoare - Muzeul Vrancei, Clădire Tribunal Județean** este implementat de către Consiliul Județean Vrancea.

Obiectivul general al proiectului constă în consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentului istoric Tribunalul Județean Vrancea, în vederea valorificării patrimoniului cultural local și a identității culturale prin transformarea acestui imobil în Muzeul Vrancei - Clădirea Tribunalului Județean și redarea acestuia către publicul vizitator.

Obiectivele specifice ale proiectului sunt:

- consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentului istoric Tribunalul Județean Vrancea;

- dotarea corespunzătoare a monumentului consolidat și restaurat în vederea transformării acestuia în Muzeul Vrancei – Clădirea Tribunalului Județean;
- includerea patrimoniului consolidat și restaurat în circuitul turistic;
- digitizarea proiectului ca urmare a punerii în valoare a monumentului istoric consolidat și reabilitat;
- promovarea proiectului și a monumentului istoric consolidat și reabilitat.

După finalizarea proiectului, potențialii vizitatori care vor beneficia de serviciile oferite de Muzeul Vrancei - Clădirea Tribunalului Județean vor avea acces la expoziții itinerante găzduite, publicații și сувенири cu specific, vor putea să viziteze muzeul și să participe la activități culturale și educaționale, preconizându-se creșterea cu 100% a numărului de vizite la obiectivul de patrimoniu cultural.

Valoare totală a proiectului este de peste 21,4 milioane lei, din care finanțarea nerambursabilă este de circa 20,9 milioane lei, iar perioada de implementare este de 47 de luni de la data semnării contractului de finanțare.

Scurt istoric

Clădirea fostului Tribunal Vrancea este construită în anul 1909, în stilul românesc creat de Școala de Arhitectură a arhitectului Ion Mincu (personalitate focșăneană, care vinde terenul - aflat în proprietatea prefectului județului Putna în 1908, special pentru a se construi Palatul de Justiție). Împreună cu celelalte monumente din zonă - Banca Națională, Palatul Administrativ, construite în același stil - mențin aspectul de oraș românesc al Focșaniului de la finele sec. al XIX-lea – începutul sec. XX.

Clădirea, amplasată în zona centrală a orașului Focșani, a fost realizată după planurile arhitecților Al. Clavel și C. Băicoianu. Inaugurarea Palatului de Justiție, are loc în ziua de 2 aprilie 1912. Construcția este din zid masiv, susținută pe un soclu de piatră, iar acoperișul este realizat cu învelitoare din țiglă. Clădirea de formă dreptunghiulară este dezvoltată pe 3 nivele (demisol, parter și etaj).

În urma cutremurelor din 1940, 1977, 1986, structura clădirii a fost afectată, având nevoie de lucrări de consolidare. Astfel, începând cu anul 1968, s-au realizat intervenții la structura de rezistență. Ultima intervenție, care este și cea mai importantă, a fost realizată în anii 80, ocazie cu care s-a realizat o rețea de cadre din beton armat pe toate laturile construcției.

Până în anul 2011, clădirea a găzduit atât Tribunalul Vrancea, cât și Judecătoria Focșani. Ulterior, instituțiile au fost mutate într-o altă clădire, iar vechiul palat de justiție a intrat în patrimoniul Consiliului Județean Vrancea. În acest moment, nu se desfășoară activitate în interiorul monumentului istoric.

Secția de Științe ale Naturii și Acvariu - Casa Tatovici din Focșani consolidată și restaurată

Proiectul **Consolidare și restaurare secția de Științe ale Naturii și Acvariu - Casa Tatovici**, este implementat de Consiliul Județean Vrancea.

Scurtă istorie a Casei Tatovici

Casa Tatovici este amplasată în cartierul Cuza Vodă, din Municipiul Focșani, pe strada Cuza Vodă, nr.35, în partea de nord-est a orașului. Aceasta se află în administrarea Muzeului Vrancei și este utilizată de Secția de Științe ale Naturii, din cadrul muzeului. Construcția a fost ridicată la sfârșitul secolului al XIX-lea de magistratul focșănean Constantin Tatovici, cu funcțiunea de locuință. În urma falimentului financiar al familiei Tatovici, imobilul intră din 1929 în proprietatea statului.

Prin implementarea proiectului se realizează consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentului istoric, Secția de Științe ale Naturii și Acvariu – Casa Tatovici, în vederea valorificării patrimoniului cultural local și a identității culturale și

redarea acestuia către publicul vizitator.

În cadrul proiectului se vor realiza lucrări de consolidare și restaurare, la subsolul, parterul și terasa clădirii. Vor fi realizate intervenții ce vizează desființarea unor ziduri de compartimentare, consolidarea structurii de rezistență - construcția prezintă fisuri și crăpături -, refacerea finisajelor și elementelor ornamentale, înlocuirea acoperișului învelit cu tablă zincată și a jgheburilor.

După implementarea proiectului clădirea de patrimoniu va fi consolidată, reabilitată și redată în circuitul turistic. Este preconizată o creștere cu peste 72% a numărului de vizite la obiectivul de patrimoniu - Casa Tatovici. Prin creșterea vizibilității evenimentelor culturale și dezvoltarea de noi tipuri de atragere a publicului larg către instituția de cultură, se va crea un mediu favorabil de dezvoltare economică și pentru organizațiile partenere, cât și pentru instituțiile culturale din județ.

Perioada de implementare a proiectului este de 48 de luni de la data semnării contractului, iar valoarea totală a investiției este de peste 11,5 milioane lei, din care valoarea finanțării nerambursabile este de 11,2 milioane lei.

Muzeul de Științele Naturii din Focșani - file de istorie

Muzeul de Științele Naturii din Focșani a fost înființat în anul 1932 în cadrul Școlii nr. 1 de băieți din Focșani. Acesta se desfășura inițial în trei camere, unde era expusă colecția personală a profesorului Anghel Bârdan, formată dintr-un număr redus de exponate ce exemplificau varietatea faunei din România. În anii ce au urmat, colecția a fost constant îmbogățită, însă cutremurul din anul 1940 a afectat grav clădirea școlii, deteriorând aproape în întregime exponatele faunistice. Colecția a fost refăcută cu ajutorul vânătorilor, astfel încât în anul 1948 a fost inaugurat Muzeul Regional de Vânătoare, cu sediul în strada Duiliu Zamfirescu nr. 11. Un an mai târziu s-a început crearea unui parc viu cu animale capturate de către vânători.

În anul 1950 Muzeul Regional de Vânătoare este trecut în subordinea Secției Muzeu și Monumente din Comitetul Așezămintelor Culturale de pe lângă Consiliul de Miniștri ai R.P.R. În această perioadă se pune la dispoziția muzeului un nou local, în strada Republicii nr. 79. Un an mai târziu muzeul primește titlatura de Muzeul Regional de Științele Naturii Focșani, al cărui director a fost, din 1950 până în 1961 prof. Anghel Bârdan.

Din 1979 Muzeul de Științele Naturii a fost încadrat ca secție a Muzeului Vrancei, parcul

zoologic și patrimoniul muzeului fiind mutate în Crângul Petrești, lângă Focșani. În urma demolării celor două cladiri ale muzeului, acesta a primit în anul 1985 un nou sediu, în actuala clădire din strada Cuza Vodă nr. 35.

Din anul 1989 la subsolul imobilului a funcționat primul acvariu din Focșani, ce prezenta fauna și flora acvatică vie. La parterul clădirii au fost amenajate expozițiile permanente "Minunata lume a păsărilor" și "Trofee de vânătoare", alături de o sală pentru expoziții temporare.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
ȘI FONDURILOR EUROPENE

Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional
Bd. Libertății nr. 16, Latura Nord, Sector 5, București
Telefon: 0372 11 14 09; E-mail: info@mdrap.ro
Website: www.inforegio.ro, www.mdrap.ro
www.facebook.com/inforegio

AGENȚIA PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ SUD-EST
Organism Intermediar pentru Programul Operațional Regional
Str. Anghel Saligny nr. 24, Brăila
Tel: 0339/401018; Fax: 0239/611066
E-mail: adrse@adrse.ro; Website: www.adrse.ro
www.facebook.com/adrse.ro

Investim în viitorul tău!

Proiect selectat în cadrul Programului Operațional Regional și co-finanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European de Dezvoltare Regională.

Titlul proiectului: **Sprrijin pentru ADR SE în perioada 2016 - 2017 în vederea implementării Programului Operațional Regional 2014 - 2020 în Regiunea de Dezvoltare Sud-Est**

Editorul materialului: **AGENȚIA PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ SUD-EST**

Data publicării: **DECEMBRIE 2017**

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Material gratuit